

РЕШЕНИЕ

№ 21988

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6475** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 2718 от 10.06.2024 г., постановено по н. а. х. дело № 2661/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-014964/ 28.07.2023 г., издадено от началник група към СДВР – ОПП, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5. пр. 4 от ЗДвП на Р. Й. Козовска е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Р. Козовска с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № 23-4332-014964/ 28.07.2023 г. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът се представлява от адв. А., който поддържа жалбата.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 26.06.2023 г., около 19:30 часа, Р. К. управлявала автомобил марка „К.“, модел „Р.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като се движела в [населено място] по [улица], в посока от [улица]към [улица]. По същото време по [улица]се движел автомобил марка „С.“, модел „Б.“, с рег. [рег.номер на МПС] . К. стигнала до кръстовището с [улица], където преди кръстовището на [улица]с [улица]на [улица]нямало поставени пътен знак „Б1“ или „Б2“, които да й указват, че навлиза в път с предимство. На [улица]обаче, преди кръстовището с [улица]от дясната страна на [улица], имало поставен пътен знак „Б3“, указващ, че движещите се автомобили по [улица]са с предимство. Козовска предприела завой наляво, за да се включи в движението по [улица], при което не пропуснала движещия се по пътя с предимство автомобил марка „С.“, модел „Б.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като настъпило произшествие между двете превозни средства. Вследствие на удара автомобилът „С.“ се отклонил и ударил спрял от дясно автомобил марка „Фиат“, модел „С.“, с рег. [рег.номер на МПС] . След произшествието бил подаден сигнал. На мястото пристигнали служители на СДВР - ОПП, които установили автомобилите участвали в произшествието и дали на водачите да попълнят декларации във връзка с инцидента. Бил съставен протокол за ПТП и скица на произшествието. На Р. К. е съставен АУАН за нарушение на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление. Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените

материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

При извършената проверка от касационната инстанция не се установиха нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, които да доведат до отмяната му. Както правилно е приел решаващият съд, акта за установяване на административното нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН. АУАН и наказателното постановление съдържат изискваните в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити, издадени са от компетентните органи в законоустановените срокове. И в акта, и в наказателното постановление пълно и точно е описано нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е извършено, и законовите разпоредби, които са били нарушени. В образуваното административнонаказателно производство не се констатира да е нарушено или ограничено по някакъв начин правото на защита на наказаното лице, реализирано в пълнота и в проведеното съдебното производство.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон. Нормата на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП регламентира, че на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на ППС от другите пътища, са длъжни да пропуснат ППС, които се движат по него. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. От събраните по делото доказателства се установява, че Р. Козовска не е спазила предимството на движещия се по пътя с предимство автомобил и е предизвикала ПТП.

Споделят се и доводите на СРС, че разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП се отнася именно за случаите, когато само един от пътищата на кръстовище е сигнализиран като път с предимство и съответно тогава водачите на пътни превозни средства от другите пътища, на които няма сигнализация, че навлизат на път с предимство, са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. В противен случай, както правилно е посочил СРС, ако имаше поставен пътен знак „Б1“ или „Б2“, то Козовска нямаше да бъде наказана за нарушение по чл.50, ал.1 от ЗДвП, а за неспазване на съответния пътен знак, което е нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. След като обаче на нейната улица не е имало поставен пътен знак за липса на предимство, но знак за предимство е имало поставен на улицата, в която тя се включва, то се касае точно за деяние по чл. 50, ал. 1 от ЗДвП.

По отношение на оплакването за неспазването на чл. 52, ал.1 ЗАНН: Съгласно посочената норма административнонаказващият орган е длъжен да се произнесе в едномесечен срок от получаване на административнонаказателната праписка. Действително, актът за установяване на административното нарушение е съставен и връчен на 26.06.2023 г., а НП е съставено на 28.07.2023 г. Срокът по чл. 52 ал. 1 от ЗАНН обаче е инструктивен и неспазването му няма и не може да има за последица незаконосъобразност на наказателното постановление. Пропускането на този срок не отменя задължението на наказващия орган да се произнесе по образуваната административнонаказателна прерписка като това произнасяне може да бъде както с наказателно постановление по реда на чл. 53 от ЗАНН, така и с прекратителен акт по

чл. 54 от ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 2718 от 10.06.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав по н.а.х.д № 2661/ 2024 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: